

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

สงสารสมเด็จพระสังฆราช

เมื่อวานก็ไปดูที่สร้างโรงพยาบาลโนนสะอาด ตึกใหญ่เสียด้วยสองชั้นสองหลัง หลังนี้เขากำลังทำแปลน แปลนยังไม่สำเร็จหลังจะขึ้นใหม่นี้ ส่วนหลังนั้นกำลังเริ่มทาสีกัน หลังจากเสร็จเรียบร้อยแล้วหลังนี้ก็ขึ้น หลังนี้กับหลังนี้ในโรงพยาบาลมันต่อเนื่องกันไป เราจะเอาอันอื่นมาสับปนไม่ได้ ต้องให้ทางนี้เสร็จแล้วค่อยก้าวต่อไป เพราะฉะนั้นเราถึงไปดูเองเมื่อวานนี้ นี่ก็แปลนยังไม่เสร็จหลังนี้ พอเสร็จแล้วก็ขึ้นเลย ทางนี้เสร็จเรียบร้อยแล้วถึงจะเคลื่อนไปทางพิบูลย์รักษ์หรือศรีเชียงใหม่ได้ ในระยะที่พูดอยู่นี้เราพูดเฉพาะที่เราจับไว้ที่จะทำไห้ละ ที่จะตามเข้ามานี้นับไม่ได้เลย เราหนักจริงๆ นะไม่ใช่ธรรมดา ที่สั่งตามนี้ที่กำลังตกมาๆ เราไม่ได้นับนะ มาจากโรงพยาบาลต่างๆ ส่วนมากเครื่องมือแพทย์ๆ ตกมาเรื่อยๆ แล้วจ่ายเรื่อยๆ กำลังมาอยู่ก็มี มันมาทุกซอกทุกมุม จึงว่าหนักมาก โท ไม่ใช่เล่นๆ ก็ไม่มีอะไรละพูดตั้งแต่เรื่องเหล่านี้เลยไม่ได้เรื่องได้ราวอะไรแหละวันนี้ เรื่องอรรถเรื่องธรรมก็ไม่ได้พูดอะไร

เมื่อวานนี้ก็พูดไปพักหนึ่ง เรื่องนี้เขาโทรมาจากกรุงเทพฯ มาหาเรา แน่ มานี้จะไม่ไปไหน เข้านี้ทั้งนั้น อันนี้ก็เรื่องยุ่งเรื่องทำลายนั้นแหละไม่ใช่เรื่องอะไร อย่างที่เราพูดเมื่อวานนี้ เรื่องมาอีกแล้ววันนี้ ถ้าจะพูดก็ได้พูดแล้ววันนี้แต่ยังไม่พูด เรื่องอันนี้จะเข้ามาทั้งนี้หนักทุกด้านทุกทางนะ คือชาติก็มาที่นี่ ศาสนาก็เข้ามาที่นี่ ไม่พ้นที่จะเข้ามาที่นี่จนได้นั้นแหละ นี่ก็เรื่องศาสนา กับชาติก็เกี่ยวกันอีกแหละ กำลังยุ่งกันอยู่เวลานี้ โห เรากจะแตกนะกับพวกสกปรก เราว่างเลย ก็เราไม่ได้สกปรกนี้ เราอยู่ด้วยความเย็นอกเย็นใจ จากการประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยหลักศาสนา เราไม่มีความเดือดร้อน ถ้าปฏิบัติตามหลักศีลหลักธรรมแล้วไม่เดือดร้อนนะ ใ้มันแหวกแนวไปนะซี ก่อแต่ความยุ่งยากวุ่นวายเรื่องมาเรื่องใดมีแต่เรื่องทำลายๆ เรื่องจะส่งเสริมมันไม่เห็นมี เรื่องส่งเสริมคือเรื่องศีลธรรมมันไม่ได้กล่าวถึงนะ กล่าวถึงแต่เรื่องมูตรเรื่องคุณเรื่องก่อกวนกัน โห ยุ่งไปหมดเวลานี้ ศาสนาก็เลยจะเป็นสภาพหมากัดกันเวลานี้

พระเรานั้นแหละมันเป็นหมา มันกัดกันได้นะ ยุ่งกันอยู่ตลอดเวลา ศีลธรรมมีอยู่ มันไม่ดู หลักธรรมหลักวินัยมีอยู่ที่จะปฏิบัติให้เป็นความร่มเย็นมันไม่ดูมันไม่สนใจ มันยังไปติดไปดี้นหาส้วมถ่านเอามาปะกัน ผู้สะอาดก็เลอะไปตามๆ กันไปหมด ก็เดือดร้อน

กระเทือนหมดเวลานี้ จึงลำบากมากนะ กับจิตใจของคนเรา ของพระ ของเงรเรา เป็นลูกศิษย์ตถาคตสกปรกนี้ยุ่งมากกว่าที่ใดสกปรกนะ พระเงรนี้เป็นสถานที่ให้ความสงบ เมื่อสถานที่นี้เป็นพื้นเป็นไฟมันก็ไหม้ไปหมดเลย ทั้งชาติทั้งศาสนาไหม้ไปด้วยกันนั่นแหละ อ้อยเราทุเรศจริง ๆ นะ ไม่ทราบมันดันกันหาอะไรก็ไม่รู้

ยกตัวอย่างเช่นสมเด็จพระสังฆราชเรานี้ละ สมเด็จพระสังฆราชมีมากี่องค์แล้ว มีใครมาตั้งโครงการปฏิบัติหน้าที่ให้ท่านแต่ละองค์ ๆ สมเด็จพระสังฆราชก็ไม่เคยเห็นมีมา ตั้งมาเป็นนานตั้งตึกดำบรรพ์แล้ว สมเด็จพระสังฆราชก็เป็นมา ลูกศิษย์ลูกหาท่านในวัดในวา ก็เต็มวัดเต็มวา ดูแลรักษาท่านเต็มความสามารถด้วยกันทุกราย ๆ เมื่อทนไม่ไหวก็ตายไป ไม่ว่าสมเด็จพระสังฆราช คนทั่ว ๆ ไป สัตว์ทั่ว ๆ ไป ก็ตายได้ เมื่อพ้นจากการรักษาไปแล้ว เพราะมันกำลังมากกว่าความตาย มันก็ตายได้เหมือนกันนั่นแหละ

อันนี้ในวัดบวรฯ นั้นพระเต็มวัด ไม่มีองค์ไหนบ้างหรือที่จะคอยดูแลอุปถัมภ์อุปฐากสมเด็จพระสังฆราชให้อยู่เช่นเดียวกับสมเด็จพระสังฆราชทั้งหลายมาสมัยปัจจุบันนี้ จึงจำเป็นต้องตั้งนั่นขึ้นเป็นคณะผู้ทำงานอะไร สถานพุทธศาสนาอย่างนั้นอย่างนี้ ตั้งแผนง ๆ ขึ้นมา สวย ๆ งาม ๆ หลอก ๆ ไปอย่างนั้น ตั้งขึ้นมาก็มาบีบบี้ไฟความสงบให้แตกกระจัดกระจาย กลายเป็นพื้นเป็นไฟไปตาม ๆ กันหมด เวลานี้กำลังเริ่มแล้วนะ เมื่อวานเราได้พูดบ้างแล้ว วันนี้ว่าจะไม่พูดมันก็มาเกี่ยวโยงจนได้นั่นแหละ ทำไมมันถึงพิสดารมากนะ พระอุปฐากสมเด็จพระสังฆราชสมัยปัจจุบันทำไมมันจึงพิสดารมากนัก

สมเด็จพระสังฆราชของค้ก่อน ๆ ท่านมีที่ไหนมาอุปถัมภ์อุปฐาก ตั้งคณะกรรมการขึ้น ตั้งมาตั้งแต่อะไรเขาเรียกสถานที่หรืออะไร ที่ว่าพุทธศาสนานะ (สำนักงานพุทธศาสนาแห่งชาติ) นั่นแล้วสำนักงานพุทธศาสนา มันได้ของวิเศษวิโสอะไรเลยพระพุทธเจ้ามา มาตั้งแหลกันอยู่เวลานี้ กำลังเอากันนะเวลานี้ ทางนั้นก็เอาขึ้นด้วยกำลังตัวเองป่า ๆ ถิ่น ๆ หรือเป็นบ้าน ๆ เราก็ไม่ทราบแหละ กำลังขึ้นมา ทางไหนมันก็มีหุมีตา มีใจ มันก็ต้องฟังกัน รับฟังผิด ถูก ชั่ว ดี มันก็ต้องมีการโต้ตอบกันเป็นธรรมดา

เวลานี้กำลังขึ้นแล้วนะ แหมมันยุ่งตลอดพวกนี้นะ ยุ่งเอาเสียจริง ๆ จนจะดูไม่ได้ พระทำไมถึงยุ่งเอามาก ตั้งขึ้นมาขนาดไหน ตั้งขึ้นมาเพื่อเอาไฟเผากันอย่างนี้หรือ ถ้าอย่างนั้นตั้งหาอะไร หมู หมา เป็ด ไก่ เขาอยู่ตามนั้นเขาไม่เห็นตั้งกันเขาก็เป็นหมู หมา เป็ด ไก่ แต่มนุษย์เรานี้แทนที่จะให้เป็นความฉลาดยิ่งกว่าสัตว์ทำไมมายุ่งตั้งแต่กัน อะไรจะมีความสงบร่มเย็นยิ่งกว่าพุทธศาสนา มีหลักธรรมหลักวินัยเป็นเครื่องยืนยันไว้ เป็น

หลักเป็นเกณฑ์ไว้ ถ้าปฏิบัติตามนี้แล้วจะติดตันไปหาอะไร ความสงบร่มเย็นอยู่กับจุดนี้ต่างหาก ไม่ได้อยู่กับความติดตัน

ตั้งคณะกรรมการขึ้นนั่นขึ้น ตั้งขึ้นนี้ ตั้งขึ้นนั้น ฟาดจนกระทั่งมหาเถรสมาคม ตั้งไปที่สุดเท่าไร แล้วดูอันไหนมันไม่เห็นมีสาระ มีแต่ตั้งเพื่อกวนกันเท่านั้น วางอำนาจฝั่งผายลายเส้น ด้วยการตั้งเป็นกรรมการ เป็นอย่างงั้นไปละนะเดี๋ยวนี้ โอ๊ยมันน่าทุเรศจริง ๆ นะ ธรรมวินัยมีมันไม่ดู มันไปดูตั้งแต่อย่างนั้นละ ถ้าธรรมวินัยดีพระพุทธเจ้าสอนสาวกให้แตกแยกกันที่ตรงไหน พระพุทธเจ้าปรินิพพานมีคณะกรรมการไหนมาตั้งให้เป็นสถานที่นั้นเป็นสถานที่นี้ ฟาดขึ้นจนกระทั่งมหาเถรสมาคม ตั้งคอยดูแลอุปถัมภ์อุปฐากพระพุทธเจ้า มีที่ตรงไหน และสาวกแต่ละองค์ ๆ เป็นใหญ่ขนาดไหน ใครไปตั้งท่านเป็นอะไร ท่านก็เรียบบร้อยมา

พวกเราเวลานี้เป็นอะไร สังฆราชก็ตั้งมาก็องค์แล้ว ท่านก็ไม่เห็นมีอะไร ๆ ทำไม่จึงมาเป็นเฉพาะสังฆราชของคณี่ มันเป็นเพราะเหตุไร มันนำคิดนะ ทั้งกันแหลกหมดตั้งที่พูดเมื่อวานนี้ กินเลี้ยงสมเด็จพระสังฆราชเวลานี้ เราสลดสังเวชนะ มันไม่มีงานทำเธอ มันมีตั้งแต่งงานสมเด็จพระสังฆราชเท่านั้นเธอ งานอื่นที่จะทำตามหลักธรรมหลักวินัยให้บ้านเมืองสงบร่มเย็นไม่มีบ้างเธอ มันเป็นอย่างนี้ เราอยากถามว่าขึ้นนะ ธรรมมีเหมือนกัน วินัยมีเหมือนกัน คัมภีร์มีอยู่ทำไมมันไม่ดู มันไปหาเกาะอะไรที่ไม่ค้น เกานั่นเกานี้ ตั้งขึ้นนั้นตั้งขึ้นนี้ขึ้น แหมยุ่งมากจริง ๆ พวกนี้ นะ จนดูไม่ได้ นะ อิดหนาระอาใจ

ยิ่งผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบที่อยู่ตามหลักธรรมหลักวินัย มีความสงบร่มเย็นตามปกติของท่านอยู่แล้ว นี้ได้รับความกระทบกระเทือนมากนะ ยุ่งมากทีเดียว เพราะพวกก่อกวนเกานั่นเกานี้ยิ่งกว่าหมาขี้เรื้อนพวกนี้ อยู่ไม่เป็นสุข เกาเรื่อนั่นเกาเรื่อนี้อยู่อย่างนี้ นี้ก็กำลังทราบเรื่องราว เราก็กำลังทราบ อย่างเมื่อวานนี้ก็ฟัง จะให้ทำยังไง ทำไมมันเลวเอานักหนาพระเราทุกวันนี้นะ เลวลง ๆ ทุกวัน ๆ ไม่มองหน้ามองหลังบ้างเลย ทิฐิมานะสูงจรดฟ้าไม่มีใครเกินพระนะ เวลานี้พระนี่ทิฐิสูงจรดฟ้า อาศัยผ้าเหลืองเป็นอำนาจมาครอบหัวไลน์อยู่แล้วก็ฝั่งผายลายเส้นไปแล้วนะเวลานี้ ไปที่ไหนเหมือนจะเหาะจะบินทั้ง ๆ ที่ไม่มีปีก สกปรกยิ่งกว่าส้วมกว่าถ่านจะมาประกาศตนเป็นคนสะอาดใครจะเชื่อวะ กิริยาทำทางนี้ทำเพื่อความเดือดร้อนอย่างนี้ ใครจะยอมรับว่าเป็นของดีของดี

ท่านอยู่ด้วยความสงบด้วยศีลด้วยธรรมท่านดีมาแล้วนี่ อันนี้มาจากไหนเรื่องราวเหล่านี้ จึงทำให้เกิดความเดือดร้อนวุ่นวาย มันเป็นวินัยพระพุทธเจ้าหรือไม่ใช่ พิจารณาขี้เรียนมาด้วยกัน เรียนมาทำไม เรียนไม่มาปฏิบัติตาม เรียนมาแผลงฤทธิ์แผลงเดช เป็น

กาฝากกัดศาสนา กัดดับกัดปอดผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ตลอดถึงประชาชนให้เดือดร้อนไปตามๆ กันอย่างนี้มีอย่างไหนล่ะ ไม่มีก็บอกไม่มี เราพูดอย่างนี้หัวขาดเราขาดไปเลย เราไม่เคยสะทกสะท้าน การพูดนี้เราพูดโดยหลักอรรถหลักธรรมหลักวินัย สิ่งที่ไม่ดีก็รู้กันอยู่แล้ว ฝันไปทำไม ตั้งกันหาอะไร

สมเด็จพระสังฆราชท่านตายลงไปไม่มีคนดูแล เฉพาะอย่างยิ่งวัดบวรนิเวศวิหาร พระทั้งวัดไม่มีคนดูแลสมเด็จพระสังฆราชของเราองค์ปัจจุบัน ก็ขอให้ได้ยินสักทีเถอะ ไม่มีใครดูแลจริงๆ หลวงตาบัวจะไปดูแลเอง เพราะหลวงตาบัวเป็นเพื่อนกันกับสมเด็จพระสังฆราช พูดอย่างอาจหาญชาญชัย เคยเป็นเพื่อนกันมาแล้วตั้งนมตั้งนาก็บอกว่าเคยเป็นกัน ทีนี้เมื่อได้ยินเรื่องแบบที่นั่นที่นี้ ทั้งดับ ทั้งปอด ทั้งกินสดๆ ร้อนๆ ด้วยวิธีการที่ว่าเขาเรียกว่าแยบยล วา่ันเถอะนะ นี่มันฟังไม่ได้ละ มันแยบยลหรือเป็นอะไรก็ไม่รู้มันถึงเป็นอย่างนี้

ท่านตายไม่มีใครดูแลหลวงตาบัวจะยกทัพไปเลยไปดูแล ตั้งมาหาอะไรกรรมการนั้นกรรมการนี้ มันเกิดประโยชน์อะไร พระวัดบวรฯ เต็มวัดเต็มมาท่านไม่มีความสามารถดูแลสมเด็จพระสังฆราชได้หรอก จึงต้องปล่อยให้เป็นเรื่องยุ่งเหยิงวุ่นวายแตกกระจัดกระจายไปทั่วประเทศเขตแดนให้เดือดร้อนตามๆ กันหมดนี่นะ เราอยากถามปัญหาข้อนี้ ได้กฎได้เกณฑ์อันแยบยลมาจากไหนมาตั้งขึ้นมา ถ้าว่าแยบยลมันทำไมถึงเกิดความเดือดร้อนวุ่นวาย เวลาที่กำลังโตกันแล้วนะ

พวกหนึ่งตั้งขึ้นมาด้วยพลังกำลังของตัวเอง จะเป็นทิวี่มานะเป็นอะไรก็ไม่ทราบละหาอ่าแง้นอ่าแง้น้อย่างแยบยลนะ ที่ออกมามีแบบแยบยล อ่าแงไปเลย ทราบว่าดูเหมือนจะถึงที่สูงสุดก็มีเอามาอ่าแงเป็นทางเดิน เหยียบหัวคนไป เหยียบหัวพระหัวเณรผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบด้วยความสงบโดยทางศีลธรรม เหยียบแหลกไปหมดนะเวลานี้ มันสกปรกขนาดนั้นหาอ่าแง้นอ่าแง้นี้ๆ เช่นก็จับมือใส่เข้าไปให้ท่านเซ็นนะชิสมเด็จพระสังฆราช ดูว่าเป็นอย่างนั้นนะนี้ยุ่งภัยรอบด้านเหมือนกันสมเด็จพระสังฆราชก็ดี ผู้ที่คอยรุมทั้งกินเนื้อกินหนังท่านสดๆ ร้อนๆ มาทุกแบบทุกฉบับนะเวลานี้ แหมยุ่งมากจริงๆ มันเป็นอย่างนี้

สมเด็จพระสังฆราชองค์ไหน จะได้เทวดามาจากไหนมาเป็นสังฆราชแทนสมเด็จพระสังฆราชทุกวันนี้ จะเอาความเลิศจเลอมาจากไหน เรากลัวจะเป็นส้วมเป็นถ่านมานะมาเป็นสังฆราช ใครจะกราบได้ลงคอ กราบชี้ กราบส้วม กราบถ่าน สมเด็จพระสังฆราชนี้ท่านก็พอแล้วแล้วใครผู้ใดมาแทนเข้ามาอีก ให้เป็นสังฆราชให้เด่นกว่านี้อีกมีไหมในเมืองไทยเราเนี่ย มองไปมันมักจะมีแต่ส้วมแต่ถ่านนั่นละเต็มหัวมัน เป็นอย่างนั้นนะ มันถึงนำทุเรศเวลานี้ แหม

ทำไมจึงเลอะเทอะเอาขนาดนี้ พระเราเรียนมาจากคัมภีร์อันเดียวกัน ทำไมมันเอาออกมาเป็นกฎของเทวทัตขึ้นมาได้ มาบีบบังคับพระพุทธเจ้าตั้งในครั้งพุทธกาล

นี่ก็จะเป็นเรื่องสงฆ์ให้แตกกัน ใครทำให้แตก พิจารณาดูซิ ตาสีตาสาตามท้องนาเขาไม่ได้ทำให้แตก พระสงฆ์ที่ท่านปฏิบัติดีปฏิบัติชอบท่านไม่ได้ทำให้แตก พวกไหนทำให้แตกเอาจ่อเข้าไปซิ เวลานี้พวกไหนทำให้แตก ให้ยุ่งกันอยู่เวลานี้ ยุ่งนี้ก็ยุ่งเพื่อจะแตกนั่นเอง ถ้างั้นไม่ได้ด้วยเหตุด้วยผลธรรมดาธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วแตกจริงๆ อย่างพระเทวทัต พระเทวทัตไม่ยอมพระพุทธเจ้าท่านก็ปล่อยให้ไป ก็เป็นดังที่เห็น เห็นไหม ตำรา หรือท่านเขียนหลอกกันไว้อย่างนั้นหรือ มันก็เห็นกันอยู่อย่างนั้น มันเป็นของดีแล้วหรือเรื่องร้ายเรื่องราน เรื่องแตกกันเป็นของดีแล้วหรือ อะไรที่มันจะดีบจะดีก็หาซิ

ศีลธรรมมีอยู่กับหัวใจพระ ถ้าพระจะนำมาปฏิบัติอยู่กับหัวใจพระ เพศของพระ ที่ประกาศให้โลกได้เห็นทั่วหน้ากัน ผู้มีศีลธรรมว่างั้น แต่จะมีหรือไม่มีใครไม่ทราบกับมันแหละไอ้พวกนี้แหละ หัวโล้นๆ ผ่าเหลี่ยมๆ นี่ มันมาประดับประดาหน้าร้าน ช่างในมีแต่ชี้แต่บุตรแต่คูใครจะไปทราบได้วะ นี่ที่โลกเขาไม่ไว้วางใจมันถึงได้มีการโต้การตอบ การต้านทานกันอย่างนี้ ถ้าเป็นของดีของดีต้านทานหาอะไร คำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งธรรมทั้งวินัย ท่านได้ต้านทานเคยเห็นมีไหม ไม่มี นี่ชี้ที่ได้ต้านทานเหล่านี้มาจากไหน มันเป็นอะไรมันถึงได้ต้านทานกัน ถ้าไม่ขัดกันจะต้านทานหรือ ครั้งพระพุทธเจ้าใครไปต้านทาน ไม่มี มีแต่กราบราบๆ

อันนี้ขึ้นมาเวลาไหนๆ ต้องต้านทานกันทั้งนั้นๆ เรื่อยมาก็ครั้งก็หนแล้ว เกิดจากพวกนี้คณะนี้แหละ ยุ่งกันอยู่เดี๋ยวนี้แหละ เกิดอยู่ไม่หยุดไม่ถอย มันก่อนมันกวนทั้งนั้น เขาทำ ความดีความดีเต็มบ้านเต็มเมือง ผู้ตะเกียกตะกายเพื่อชาติบ้านเมืองแทบเป็นแทบตาย มันไม่สนใจ เงินบาทหนึ่งที่จะไปสนับสนุนก็ไม่มี มีแต่คอยทำลายคอยถีบ คอยเตะคอยยัน คอยจูด คอยเผาทั้งนั้นนะพวกนี้ พิจารณาซิ เราว่าจะไม่พูดเรื่องเหล่านี้มันก็ได้พูดจนได้นั้นแหละ เวลานี้เรื่องราวกำลังขึ้นมา มันก็กระเทือนเข้ามาหาเรานี่แหละ ให้ได้ยินได้ฟัง ได้นำมาพูดอย่างนี้เวลานี้ แหมมันหยาบจริงๆ นะหยาบเอาเสียเหลือประมาณ

เราสงสารสมเด็จพระสังฆราชเรา ท่านก็อยู่ธรรมดา เราเจ็บไข้ได้ป่วย ตามธรรมดาของคนธรรมดาที่ต้องเป็นอย่างนั้นด้วยกัน ทำไมฆราวาสของสมเด็จพระสังฆราชเราจึงต่างกับความฆราวาสของสมเด็จพระสังฆราชทั้งหลายซึ่งมีมาตั้งตึกดำบรรพ์ ด้วยความสงบของท่าน แล้วมาสมเด็จพระสังฆราชเราท่านก็ไม่ได้มีอะไรให้เกิดเรื่องเกิดราว แต่เรื่องราวมันมายังไง มหาสมเด็จสังฆราชเราเวลานี้ อะไรก็ประชวร ประชวรเสียจนพิลึกพิลื้อ ต้องตั้งคณะกรรมการเข้ามา

ปีบปัสไฟอยู่ในตัวของมันนั่นแหละ ทั้งๆ ที่พระในวัดดูแลท่านมาประจำ กรรมการเหล่านี้ ใครมาดูแลมีไหม มีแต่ประกาศบ้างๆ ให้ก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายกับประชาชน และพระ เณรที่ท่านปฏิบัติต่อสมเด็จพระสังฆราชอยู่อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย ด้วยความเทิดทูนของท่าน ให้เกิดความรำคาญด้วยเรื่องเหล่านี้ละ มันน่าคิดนะ

วัดบวรฯ มีพระเท่าไร ไม่มีใครดูแลอุปถัมภ์อุปฐากสมเด็จพระสังฆราชหรือ ถึงต้องได้ ตั้งกรรมการขึ้นมา ตั้งแต่ต้นฟาดไปถึงตั้งกรรมการ ตั้งโก้ๆ ตั้งด้วยอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เกื่อนๆ ที่มันเคยป่าเถื่อนมาแล้ว พวกนี้ต่อต้านมากนะ ไม่ได้ช่องนี้เอาช่องนั้น ไม่ได้ช่องนั้นเอาช่องนี้อยู่นั่นตลอด ไม่มีเวลาที่จะให้เป็นความสงบแก่ชาติแก่ศาสนานะ มันตั้งหน้าตั้ง ตาตั้งตัวเข้ามาเป็นฟันเป็นไฟเผาส่วนรวมให้هلكไปตามๆ กันทั้งชาติทั้งศาสนาด้วยโดย ไม่อาจสงสัยแหละ เรื่องราวมันเป็นอย่างงั้น

เรื่องราวที่จะเป็นความสงบร่มเย็น เรียนมาทุกคนธรรมวินัยทำไมจะไม่รู้ คำนกันได้ ยังไง ก็ดังที่พูดนี่ละ ธรรมวินัยพระพุทธเจ้าใครค่านได้ไม่มี ที่ค่านได้ก็มีแต่พวกนี้แหละ มันขัดต่อธรรมวินัย สิ่งที่เป็นธรรมวินัยมันไม่สนใจ สิ่งที่จะก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายให้ แดกร้าวสามัคคีกัน จากความสามัคคีกันนี้มันสนใจกันมากนักทีเดียว กลมกลืนกันเป็นน้ำ หนึ่งใจเดียวกัน จับมือกัน ยกพวกรวมหัวกันแล้วก็มาตีที่นั่น มาตีที่นี้ อู้งี้ พวกนี้พวก กองทัพทำลาย พวกมหาภัยทั้งชาติและศาสนาอยู่ในจุดนี้ อยู่ในเรื่องเหล่านี้ ที่ทำตัวหยด ย้อย เป็นผู้มีส่วนหนุนมืออ่อนหวาน มีกิริยามารยาทหน้าดูน่าชม ข้างนอกประดับร้าน ข้าง ในมันเป็นไฟออกมา ที่มาก่อไฟเผาโลกอยู่เวลานี้ ออกมาจากข้างในนั่นแหละ ข้างนอกมัน หนุนมือมากนะ ประดับประดาตกแต่งทุกอย่าง มองดูแล้ว โอ้ย น่ากราบไหว้ยิ่งกว่าน่ากราบ เทวดา น่ากราบพวกประดับร้านนี่ละ เข้าใจหรือ โอ้ย มันน่าทุเรศนะพวกนี้ มันไม่ใช่คนตา บอด คนทั่วประเทศไทยตาบอดที่ไหน ผิดถูกก็รู้ด้วยกันทุกคน

นี่เราก็งี้ยังไม่ได้ประกาศ หลวงตาบัวไม่เป็นสังฆราชแหละ เป็นหลวงตาบัว หลวงตา บัวก็มีลูกศิษย์ลูกหา นี่ก็ยังไม่ได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาดู เวลาหลวงตาบัวจามนี้ทำไงละ ไอ ขึ้นมาทำไง บทเวลาหลวงตาบัวตดแตกออกมาทำไง วันนี้ท่านไม่สบายนะท่านตดแตก ออกมานี่ว่าไง ตั้งกรรมการทันใหม่ละ พวกนี้นะ มันน่าทุเรศจริง ๆ เอาละพอ

ปัญหาธรรมะจากอินเตอร์เน็ต

ถาม กราบเรียนถามว่า เวลาขับรถเราต้องพุทโธไปด้วยได้หรือเปล่าเจ้าคะ แล้วเวลา อ่านตำราเรียนต้องทำอย่างไรจึงจะถือว่าเราได้ฝึกภาวนาไปด้วยเจ้าคะ

หลวงตา เตี่ยวันนี้เราทำอะไรละ เวลาที่ผู้ที่ถามมานี้ทำยังไงอยู่ละ (โยม เขาบอก เขาเริ่มปฏิบัติ) เขาเริ่มปฏิบัติ นี่ก็เริ่มถามกันเตี่ยวันนี้ละ เอ้า ว่ามา ที่ว่าภาวนาไปมันได้แล้ว ถูกต้องแล้ว ถ้าภาวนามีสติ ถ้าภาวนาไม่มีสติ ถึงไม่ภาวนาก็เปลืองไปเรื่อย ๆ ภาวนาด้วยความไม่มีสติก็แบบเดียวกัน ถ้ามีสติแล้วอยู่ไหนดีหมด อยู่กับคำภาวนาก็ดี เรื่องรตราทั้งหลายที่เราเข้าไปนั้น อยู่กับสตินี้มันกระจายไปเป็นความอารักขาด้วยกันหมดเลย นั่นสติเป็นของเล่นเมื่อไร

คนที่ ๒ ถาม เวลานั้นภาวนา เมื่อจิตเริ่มเข้าสู่ฐานของความสงบ จะมีอาการสั้นเหมือนแผ่นดินสะเทือน โคลงเคลง ผมอยากทราบว่าเป็นเพราะเหตุใดครับ จากพระสมร ภูริภทโท

หลวงตา เรื่องโยกเรื่องคลอนช่างหัวมันเถอะ เขาอยู่ในโลกนี้ไม่ใช่คนตาย มันโยกมันคลอนหัวโนไปมากับกิริยาอาการต่างๆ ที่เราทำหน้าที่การงานนั้นมันไม่เหมือนกัน กิริยาเหล่านี้จะไม่เหมือนกัน คนหนึ่งโยกไปอย่างหนึ่ง คนหนึ่งคลอนไปอย่างหนึ่ง มันเป็นกิริยาของมัน แต่หน้าที่การงานที่เราทำอะไร ให้จดจ่อกับการงานอันนั้นก็ถูกต้องไป เช่นเขาตากไม้เขาก็ตั้งใจตาก จะเป็นอย่างไรมืออย่างนี้ใช้ไหม แต่จิตจ่ออยู่กับที่จุดตากก็ถูกต้องเข้าใจ อย่างนั้นก็มาถาม โยกคลอนก็ให้มันโยกคลอนไปซิ ปล่อยมันไปมันจะไปไหน นี่ก็เคยพูดไม่รู้กี่ครั้งแล้ว บางทีโยกหน้าโยกหลังโยกอะไร ทำภาวนาที่ไรเป็นอย่างนั้น เอ้า ให้มันเป็นไป มันจะพาดกบ้านตกรือนก็ให้มันตกรไปดูซิ แต่ไปปิดประตูให้ตีนะ เรว่า เตี่ยมันเดินโครมครามไปตกตาย

ที่มันเป็นอยู่ภายใน ปิดประตูแล้วพัดกันมันจะเป็นอย่างไร มันสุดฤทธิ์มันแล้วมันก็หยุด ต้องทดลองดูทุกอย่างซิ เรื่องกิริยาคือจรตินิสัยของเราไม่เหมือนกัน พอเวลาภาวนาจิตสงบแล้วสงบเรียบไปเลยก็มี เวลาภาวนามันโยกมันคลอนโยกหน้าโยกหลังนี่ก็มี เอ้า ปล่อยไป อย่าไปถือมาเป็นอารมณ์ ให้จับจุดที่เราภาวนาไว้ให้ดีนี่จุดนี้ ต่อไปเรื่องเหล่านั้นจะสงบมาเอง ถ้าเราเป็นอารมณ์กับมันแล้ว มันไปใหญ่ นะ คือจิตมีเรื่องเสริมเข้าไปแล้ว มันจะเพิ่มอันนั้นให้ไปใหญ่ได้ เพราะฉะนั้นถึงปล่อยมันไป เป็นยังไงให้เป็น เช่นเราภาวนาคำไหนให้อยู่กับคำนั้นด้วยสติก็แล้วกัน แล้วเรื่องเหล่านี้จะสงบมาเอง มันก็สงบมันไม่ไปไหนแหละ เพราะเป็นอาการของจิต มีขึ้น ๆ ลง ๆ เป็นธรรมดา เข้าใจแล้วนะ

คนที่ ๓ ถาม ทุกครั้งที่นั่งสมาธิ เครื่องรู้ของจิตดับไป เหลือแต่ความสว่างผ่องใสปรากฏเป็นจุดผู้รู้ที่อยู่ท่ามกลางอยู่นั้น หลับตาก็เหมือนลืมนตาตื่น รู้ เบิกบาน จนกายที่ตั้งอยู่เหมือนจะลอยขึ้นที่สูง ไหล่ตัวก็จะยกขึ้น ลูกยังติดในสภาวะตรงไหนอยู่หรือเปล่าเจ้า

คะ และหากออกจากสมาธิ ลูกก็รู้สึกตัวอยู่ที่ฐานของใจนั้น ๆ ในชีวิตประจำวัน ทำเช่นนี้ผิด หรือถูกอย่างไรเจ้าคะ

หลวงตา เอาละคิดไปเถอะคิดอย่างนี้ ถึงผิดก็ไม่ถึงกับตกเหวตกบ่อแหละ ถึงถูกก็ยังไม่ไปนิพพานไม่ได้ เพราะยังมีกิเลสอยู่ยังไปไม่ได้ ทำไปตามนี้แหละ ตามกิริยา กิริยาอะไร มากี่มาถามหมดให้เราตอบทุกแง่ทุกมุมไม่ได้นะ เราจะตอบให้เฉพาะจำเป็น ๆ เพราะกิริยา อย่างนี้มันจะมีกับผู้ปฏิบัติเป็นราย ๆ ไป จึงไม่เหมือนกัน ถ้าอะไรไม่รุนแรงพอจะทำให้มีความเสียได้ เราไม่วิตกวิจารณ์มากกับสิ่งเหล่านั้น เรายกทำไปธรรมดา ถ้าหากว่าวิตกวิจารณ์ น่าจะเป็นความเสียหายสงสัยนี้ เราจะถามครูบาอาจารย์ก็ได้ แล้วมีอะไรอีก

คนที่ ๔ ถาม ขณะที่กำลังนั่งภาวนา แล้วเกิดอาการปวดเมื่อยตามร่างกาย ก็พยายามที่จะเพ่งไปตรงจุดที่เจ็บ พยายามดูไปดูมาจนอาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นค่อยหายไป จนกระทั่งมาถึงปลายเท้าทั้งที่เคยผ่านความเจ็บปวดไปได้ แต่ครั้งนี้เมื่อความเจ็บนั้นลงมาถึงช่วงเท้า แล้วกลับเกิดอาการคลื่นไส้มาก ลูกก็พยายามดูไปเรื่อย ๆ เหมือนที่เคยปฏิบัติมา แต่กลับยิ่งคลื่นไส้มากขึ้น เหมือนมีก้อนอะไรกลม ๆ หมุนอยู่ในท้อง ตัดใจแล้วว่าถ้าจะตายก็ยอม แต่ก้อนกลม ๆ นั้นบีบขึ้นมาจนถึงหัวใจ ทำให้ใจสั่นมาก และเหงื่อก็ออกมาก ก็เลยต้องยอมแพ้ถอนจากการภาวนา ถ้าเกิดเหตุการณ์แบบนี้อีกหรือเป็นอะไรที่มากกว่านี้ ควรจะปฏิบัติอย่างไรเจ้าคะ

หลวงตา มันไม่เกิดก็ตาม ถ้าเป็นคนขี้แยแล้ว ก็ให้ตายก่อนลมหายใจดับก็ได้ เข้าใจไหม ถ้ามันอ่อนแอเกินไป มันสู้ไม่ได้ก็พักไปเสียก่อน สู้ใหม่เข้าใจเธอ ความถูกต้องเป็นอย่างนั้น เอ้า สู้ไม่ได้คราวนี้ เอ้า ยอม พลิกใหม่เอาอีกเอาอีกอยู่อย่างนั้น เป็นความถูกต้องแล้ว เหล่านี้เราก็คเคยพูดให้ฟังแล้ว พูดให้ฟังไม่รู้กี่ครั้ง (แบบหงายหมาหงายแมว นั้นหรือครับ) ก็นั่นแล้ว ก็เราเองเป็นผู้พูด เราเองเป็นผู้เป็นสผู้มันไม่ได้ ลงถึงขนาดว่า โห มึงเอาภูขนาดนี้เขี้ยวหรือ มันเป็นอยู่ในใจนะ ไม่ได้ออกเป็นคำพูดมาละ คือพึดกับมันสู้มันไม่ได้หงายหมา ๆ โห มึงเอาภูขนาดนี้เขี้ยวเธอ เอาละ นั่น ให้กูถอยกูไม่ถอย มึงต้องฟังวันหนึ่งจนได้ละ สู้มันไม่ได้ไปหาครูอีกกลับมาอีกหงายหมาอีก กลับไปอีกเอาอีก ต่อไปมันก็หงายให้เห็น อย่างนั้น เอาจนกระทั่งมันแยบมาไม่ได้ ซ่าขาดสะบั้นไปเลย ด้วยการฝึกการทรมานไม่ถอย แพ้ยอมรับว่าแพ้เสียก่อน พึดใหม่เอาอีก นี่เรียกว่าเป็นเรื่องของผู้มูมานะ ปฏิบัติตนเอง ต้องเป็นอย่างนั้น จะอ่อนแอไปเลยไม่ได้นะ เอาละพอ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th